

LASTEN ELÄMÄÄ – 4 TARINAA

Taustamateriaali

Malawilaiset lapset varsinkin maaseudun kylissä keksivät ja rakentavat itse leikkikalunsa. Koska ilma on aina lämmin, päivät kuluvat ulkona. Kylissä on paljon eri-ikäisiä lapsia, joten leikkikavereista ei ole kenelläkään pulaa. Jos vanhemmilla on rahaa ostaa koulupuku, lapset pääsevät kouluun 7-vuotiaina. Koulunkäynti on ilmaista, mutta koulupuku maksaa. Yhdessä koululuokassa voi olla 50–100 oppilasta. Mitenkähän opettaja pärjää?

Minun nimeni on

Muhamadi.

Olen 5 vuotta vanha. Tässä on myös kaverini **Ali**.

Näettekö, miten hieno ajopeli meillä on! Löysimme vanhan renkaan, josta teimme leikkiauton. Tällä me ajamme kilpaa kylätiellä. Kun rengas kaatuu, vaihdamme vuoroa. Kilpailemme Alin kanssa siitä, kumpi meistä pystyy ajamaan pisimmälle kaatamatta rengasta.

Minä olen **Rahim**, 6 vuotta. Katsokaas, kuinka hienon auton olemme isoveljeni **Rashidin** kanssa rakentaneet! Se on tehty rautalangasta. Tein siihen myös pahvinpaloista lavan. Löysimme vanhoja korkkeja, joista tuli pyörät. Erityisen ylpeä olen ohjaustangosta, pitkästä kepistä, jonka päässä on ratti. Tällä autolla on mukava hurjastella.

Ali uli! Näin me tervehdimme vieraita jaon kielellä. Se tarkoittaa, kuinka voit?

Minä olen **Enifa** ja tässä on isäni. Hän kylämme päällikkö. Isä päätti, että kylän naisten pitää oppia lukemaan. Pääsin isän mukana kouluun katsomaan, miten äiti ja muut kylämme naiset opettelevat lukemaan ja kirjoittamaan.

Minun nimeni on **Ana**. Minulla kaksi siskoa ja kaksi veljeä. Isoveljeni ja -siskoni käyvät jo koulua. Minä olen 6-vuotias ja odotan innolla, että minäkin pääsen kouluun.

Arvatkaapa missä olen parhaillaan? Ette ehkä osaa arvata, mutta olen ollut seuraamassa, kun meidän äiti on istunut opettelemassa lukemaan. Äiti ei ole koskaan käynyt koulua eikä isoäitikään. Isä osaa lukea ja kirjoittaa.

Äidin koulua pidetään suuren puun alla. Tunnit loppuivat juuri ja me lapset kannamme tuolit opettajan majaan.

Kun minusta tulee iso, haluan opettajaksi.